

Mostecko žije sportem a ani to není gratis

Pojmy jako sport a peníze se zdají, alespoň na amatérské úrovni, jako slova, která spolu moc nesouvisejí. Opak je však pravdou – sport je sport, ale zároveň velmi nákladná záležitost.

Přes mnoho pozitivního, dosaženého sportovci, osobní angažovaností zástupců klubů i tělovýchovných jednot se nadále prohlubují problémy s financováním činnosti v oblasti sportu. Každoročně je patrnější úbytek prostředků směřujících do této oblasti a to zejména v rámci oficiální dotační politiky státu. Je však potřeba si uvědomit, že stát je až druhým nejvýznamnějším přispívatelem sportu, neboť nejvyšší příspěvky plynou ze soukromé resp. podnikatelské sféry.

Budeme-li se zabývat sportováním na lokální úrovni, je zřejmé, že i zde se snižuje se objem finančních prostředků a ochota místních politiků podporovat sportování dětí i dospělých. I proto je důležité vyvíjet aktivity vyvíjet tam, kde se může sport protnout s podnikatelským sektorem. Sportovní kluby nejsou jen společenstvím upocených sportovců, ale i sociální sítí sdružujících osoby s obdobnými zájmy a životními hodnotami. Ve vazbě na sportovní činnost je tak nezbytné zajišťovat i další aktivity směřující k rozvoji a udržování společenského života. Příkladem mohou být sportovní kroužky základních škol, sportovní kluby nebo stále více populární komerční sportovní zařízení.

Na národní úrovni jsou často, více než výkony sportovců, viditelné korupční skandály, kauzy o ovlivňování sportovních výsledků, dopingové aféry, sporné výkony rozhodčích či podivné rozhodování sportovních funkcionářů. Na lokální úrovni je to však podobné. Pokud by se nejednalo o vážnou věc, bylo by až úsměvné sledovat změny preferencí jednotlivých sportů po každých komunálních volbách. V jedné obci jsou po čtyři roky preferováni šipkaři, další čtyři roky požárníci, následně fotbalisté, jinde jsou to krasobruslaři a hokejisté, po nich fotbalisté a takto stále dokola. Neexistence koncepce podpory sportu na národní, krajské i místní úrovni tak vytváří podhoubí ke korupčnímu jednání, klientelismu či jednoduše k průchodu osobních antipatií nebo mstě těch, kteří zrovna „vládnou“.

Budoucností každého sportu jsou děti. S trochou nadsázky by se dalo konstatovat, že ty šikovnější budou úspěšnými sportovci, ale nelze ztracovat ani ty méně šikovné, neboť právě ony možná budou starostové, primátoři, členové obecních rad a zastupitelstev a pokud se situace v podpoře sportu nezmění, budou zřejmě důležitější než sportovci samotní.

Děti však musí nejprve dospět – jak fyzicky, tak duševně a dokud se tak nestane, budou stále žádným zbožím. Je zajímavé sledovat, jak výrazný deficit v celkovém systému financování sportu, klubů i dílčích aktivit a boj o peníze nezbytné na provoz sportovních zařízení zvyšuje agresivitu chování funkcionářů, ve snaze přilákat děti právě na jediný sport. Děti tak často stávají pouze prostředkem k dosažení cíle, nikoliv cílem samotným. V novinách si můžeme přečíst obsáhlé články o tom, který stadion či kterou halu děti navštívily a jak si zaspotovaly. Realita však bývá jiná – část dětí posedává, část polehává a většina „mimořádný“ sportovní výkon zapíše colou a zají smaženými brambůrkami. Samozřejmě je to chyba

rodičů, prostředí, výchovy, preferencí... Nicméně, je to i chyba klubů a především trenérů, kteří se děti na krátkou dobu ujmou. Děti nelze ke sportu přitáhnout tím, že mezi ně vysypeme pytel míčů nebo naházíme krabici puků. Sportovní příprava musí být primárně zaměřena na kultivaci osobnosti, na systematický rozvoj pohybových schopností a proces osvojování si pohybových dovedností v rámci konkrétního sportovního odvětví a zde sehrává klíčovou roli trenér, cvičitel nebo instruktor, jehož osobnost a odborné znalosti mají významný vliv na kvalitu realizované sportovní přípravy. Každý trenér by se měl snažit dodržovat hlavní priority, z nichž nejdůležitější říká: „neublížit fyzicky ani psychicky“. A nyní ruku na srdce – které představení sportu začíná posouzení tréninkové intenzity, adaptaci dětí na aerobní zátěž, posouzením ukazatelů zatížení či prostým dotazem na zdravotní stav příchozích dětí? Nebudeme daleko od pravdy, když konstatujeme, že žádné.

Sport nemůže fungovat bez dobrovolníků, ochotných obětovat vlastní čas a často i nemalé prostředky, pro trénování dětí a mládeže. Stále více však vyvstává otázka jejich kompetencí. Který z těchto nadšenců ví, co je Fosfagenový systém, k čemu je rychlá glykolýza a k čemu pomalá, jak funguje oxidativní systém, jak působí ve svalech laktát, jako sůl kyseliny mléčné, jaké jsou správné poměry respirační výměny či jaká má být srdeční frekvence podle věku a pohlaví

dítěte? Takto napsaná vypadá problematika vědecky, ale jedná se elementární pojmy – kdy se zadýcháte nad rámec svých možností, kdy vás začne píchat v boku, kdy začnou svaly bolet tak, že je obtížné bolest překonat, kdy hrozí vážné zdravotní poškození...

Jak je vidět, je ve sportu problémů více než dost. Neuspokojivý výsledek celkového systému bezpečnosti povede k podpoře pasivního způsobu života, vyšší nemocnosti, prohlubování dopadů civilizačních chorob, obezity, nedostatku sportujících lidí a tím i k dalšímu podfinancování především u menších, amatérských a okrajových klubů, které jsou financovány či spíše nefinancovány složitým systémem přerozdělování státních dotací do jednotlivých sportovních svazů, dále do krajů a regionů a následně dle libovůle úředníků a volených zástupců.

Ve snaze změnit zaběhnuté stereotypy, napomoci nezbytně změně a vytvořit platformu pro vzájemně prospěšnou spolupráci mezi sportovními kluby, spolky, provozovateli sportovišť na straně jedné a podnikatelskými subjekty, na straně druhé, byla při Okresní hospodářské komoře Most založena Odborná sekce sportu, která je otevřená všem organizacím působícím v této oblasti. Světová zdravotnická organizace popisuje zdraví jako stav tělesné, mentální a sociální pohody a v Česku se říká „ve zdravém těle zdravý duch“. Tak uvidíme...

Ing. Jiří Mann, MBA

Mostecké házenkářky jako Černí andělé po druhém místě v Interlize WHIL jako nejlepší Český tým a získáním Českého poháru, uzavřeli letošní zlato-stříbrnou sezonu obhájením mistrovského titulu ČR a to již po třetí za sebou.